

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

na posiedzeniu w trybie 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 stycznia 2019 r.,
sprawy **M. R.**
skazanego z art. 178a § 1 i 4 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt IX Ka [...]
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T.
z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt VIII K [...]

p o s t a n o w i ł

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2) obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T. wyrokiem z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt VIII K [...], uznał M. R. za winnego czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 i 4 k.k., opisanego w ten sposób, że oskarżony w dniu 23 lutego 2016 r. w miejscowości L. ul. R., gm. L., powiat t., woj. [...] kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazdem mechanicznym T. nr rej. [...], będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły przeprowadzone badania: I badanie 0,60 mg/l; II badanie 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dokonał będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w T., sygn. akt VIII K [...], za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości i za to na podstawie art. 178a § 4

k.k. wymierzył karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 43a § 2 k.k. i 42 § 3 k.k. orzekł środki karne.

Apelacje złożyli: prokurator co do środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i obrońca oskarżonego, który zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę zaskarżonego wyroku mający wpływ na jego treść, poprzez uznanie, że M. R. kierował pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości po drodze publicznej mimo tego, że oskarżony został zatrzymany bezpośrednio po opuszczeniu leśniczówki w sytuacji oczekiwania na żonę w czasie, kiedy pojazd nie znajdował się w ruchu,
2. mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów postępowania, a mianowicie:
 - a) art.4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art.410 k.p.k. w zw. z art.424 § 1 pkt 1 k.p.k., polegającą na tym, że Sąd Rejonowy nie odniósł się do istotnych w sprawie, ujawnionych w toku przewodu sądowego okoliczności, nie wskazał, w jaki sposób ocenił poszczególne dowody z dokumentów sprzedaży drewna, nie wyjaśnił, dlaczego oparł się na jednych dowodach, nie uznając dowodów przeciwnych, jak również nie wziął pod uwagę okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, naruszając jednocześnie zasadę swobodnej oceny dowodów,
 - b) art.5 § 2 k.p.k. w zw. z art.7 k.p.k. w zw. z art.410 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonego nie dających się usunąć wątpliwości co do możliwości zatrzymania pojazdu przez funkcjonariuszy Policji na drodze publicznej o godzinie 8.30, mimo tego, że o podawanej przez nich godzinie kontroli, jak wynika z uzyskanych z Nadleśnictwa dokumentów, przebywali na terenie leśniczówki w B.,
 - c) art.7 k.p.k. w zw. z art.2 § 2 k.p.k. w zw. z art.4 k.p.k. w zw. z art.413 § 2 pkt 1 k.p.k. poprzez dowolne i sprzeczne z zasadą prawdy materialnej oraz zasadą obiektywizmu ustalenie kierowania przez oskarżonego pojazdem mechanicznym w miejscowości L., w sytuacji gdy oskarżony zaprzeczył, aby kierował pojazdem mechanicznym, a przesłuchiwani w sprawie funkcjonariusze Policji wskazywali, że pojazd został zatrzymany do kontroli w miejscowości B..

Odwołujący się wniósł o zmianę wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu.

Wyrokiem z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt IX K [...], Sąd Okręgowy w T. zmienił zaskarżony wyrok tylko w zakresie wspomnianego środka karnego, zaś w pozostałej części utrzymał tenże wyrok w mocy.

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił:

1. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. poprzez dokonanie przez Sąd Okręgowy dowolnych i sprzecznych z zasadą obiektywizmu oraz zasadą *in dubio pro reo* ustaleń polegających na:
 - przyjęciu, że oskarżony został zatrzymany około godziny 8.30 nie pod leśniczówką bezpośrednio po wyjściu z niej, ale gdy prowadził pojazd po jej opuszczeniu, w sytuacji gdy z uwagi na odległość między leśniczówką a ul. R. i rzeczywisty czas potrzebny do przejazdu samochodem nie było faktycznie możliwe zatrzymanie oskarżonego we wskazanym miejscu o ustalonej godzinie,
 - rozstrzygnięciu wątpliwości co do wiarygodności zeznań funkcjonariuszy Policji na niekorzyść oskarżonego, mimo sprzeczności między wskazanymi zeznaniami a treścią wyjaśnień oskarżonego i asygnatami zawierającymi dokładną godzinę obecności oskarżonego i świadka A. K. w leśniczówce,
 - dowolnym ustaleniu miejsca zatrzymania oskarżonego poprzez wskazanie, że oskarżony został zatrzymany na granicy dwóch miejscowości.
2. rażącą obrazę przepisów prawa procesowego tj. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 116 k.p.k., art. 175 § 2 k.p.k., art. 390 § 1 k.p.k. oraz art. 395 k.p.k. poprzez niedostrzeżenie przez Sąd II instancji rażącego charakteru naruszenia przepisów przez Sąd I instancji polegającego na przeprowadzeniu dowodu w postaci wydruku mapy internetowej na okoliczność sprawdzenia odległości między leśniczówką w B. a ul. R. w L. po zamknięciu przewodu sądowego, a nie w toku rozprawie głównej, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia prawa do obrony a w konsekwencji koniecznym było tylko z tej przyczyny uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Autor kasacji wniósł o „uchylenie w całości zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.”

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym, bowiem nie wykazano w niej, jak tego wymaga dyspozycja art. 523 § 1 k.p.k., że Sąd odwoławczy dopuścił się rażącego naruszenia prawa oraz, że mogło ono mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Ad. zarzutu z pkt 1) Sąd Okręgowy w reakcji na drugi zarzut apelacyjny przeanalizował pominięte w uzasadnieniu Sądu Rejonowego dokumenty (asygnaty zakupu drzewa) konfrontując je z zeznaniami funkcjonariuszy Policji, którzy zatrzymali oskarżonego w dniu zdarzenia, i ze sporządzonymi przez jednego z nich (św. P. F.) dokumentami. Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że słusznie to zeznania policjantów zostały uznane za wiarygodne, a nie depozycje oskarżonego i jego żony, że godzina zatrzymania oskarżonego wskazana w notatce służbowej nie była precyzyjna (**około** 8.30 – k. 1 i 2) oraz jakie jeszcze inne okoliczności, obok przyjętych przez Sąd *meriti*, wykluczają wersję oskarżonego. Wywody Sądu odwoławczego nie naruszają dyspozycji art. 7 k.p.k. i 5 § 2 k.p.k., ponieważ mieszczą się całkowicie w granicach swobodnej oceny dowodów, która nie wymagała sięgnięcia po domniemanie określone w tym ostatnim przepisie. Kasacja forsuje własną, odmienną ocenę dowodów, przechodząc do porządku nad argumentacją zarówno Sądu Rejonowego, jak i logiczną oraz spójną a nadto bazującą na doświadczeniu życiowym argumentacją Sądu Okręgowego.

Ad. zarzutu z pkt 2) na wstępie zauważyć należy, że w apelacji nie podnoszono obrazy wskazanych w tym zarzucie przepisów, mimo reprezentowania oskarżonego cały czas przez tego samego obrońcę. W kasacji nie powiązano uchybienia tym przepisom z naruszeniem art. 440 k.p.k. Zatem, po pierwsze, nie można skutecznie zarzucić Sądowi odwoławczemu zaniechania rozważenia uchybień, które nie były sygnalizowane w apelacji i nie musiały być brane pod uwagę (dostrzeżone) z urzędu, i po drugie, tylko wykazanie, że Sąd ten powinien jednak zareagować z własnej inicjatywy na błędy procesowe Sądu I instancji, mogłoby określać ten zarzut jako istotny kasacyjnie. Jeśli chodzi o wydruk mapy internetowej, to, jak wskazał Sąd odwoławczy, miał znaczenie tylko pomocnicze dla

Sądu Rejonowego, a zdaniem Sądu Okręgowego był bez znaczenia ze względu na zasygnalizowane przez ten Sąd okoliczności na s. 5 pisemnych motywów. Trafne są również argumenty podniesione w odpowiedzi na kasację, doręczonej obrońcy.

Z wszystkich przytoczonych względów oddalono kasację jako oczywiście bezzasadną.